

ŠoK(n)oviny

INFORMAČNÍK ZÁKLADNEJ ŠKOLY V KOŠI

Ročník III.

Číslo 1

Február 2014

Šetriť—či nešetriť? - Zo života školy - Rozhovor s pani učiteľkou Stanislavou Markovou - Ako sa nám páči v (novej) škole - Ktoré povolanie je najdôležitejšie? - Športové spravodajstvo - Múdrosti našich žiakov

Šetriť - či nešetriť?

„Šetri, ale nie seba,“ hovorí môj obľúbený tvorca aforizmov Pavel Kossorin. A tak som sa nešetrila a ani svojich žiakov som nešetrila a... Výsledkom je nové číslo nášho školského časopisu šoK(n)oviny :-).

Pospomínate si vďaka nemu, akých rôznorodých akcií ste sa už tento školský rok zúčastnili, potešíte sa slohovými či literárnymi prácami svojich spolužiakov a isto sa pobavíte i na múdrostiach pochádzajúcich z hláv žiakov našej školy. Verím, že pri čítaní sa nebudete šetriť :-).

Keď sa však nad tým tak zamyslíme... Kde všade sa ešte netreba šetriť? Isto pri rozdávaní dobrej nálady, kamarátskych úsmevov a pomoci druhým, ale i pri tých neobľúbených školských povinnostiach. Ono sa to raz všetko človeku vráti...

A kde sa, naopak, šetriť treba? Čo tak povedzme pri zbytočnom rozprávaní na hodinách? Aby to nebolo ako s jedným žiačikom, ktorý na otázku pani učiteľky, či už náhodou z toho rozprávania počas hodín nie je unavený, iba horlivo prikývol a dôležito oznámil: „To teda som! Normálne ma bolia ústa!“ A veselo si pokračoval ďalej.

Šetriť či nešetriť na správnom mieste, dokázať rozlíšiť, kedy čo treba, to je otázkou životného umenia. Verím však, že vy v tomto smere budete nie zakrpatievať, ale všetci pekne rásť :-).

Mgr. Petra Humajová

Brány našej školy prekročili noví žiaci

2. septembra sa začal nový školský rok 2013/2014 a brány našej školy prekročili noví žiaci. 18 prvákov privítala vo svojej triede pani učiteľka Tatiana Hianiková, piatakov zo Sebedražia a Cigľa, ktorých pribudlo do našej školy 12, zas pani učiteľka Anna Mrvová.

-ph-

Zabavili sme sa na brannom cvičení

Dňa 13. septembra 2013 sa konala praktická časť branného cvičenia. Zúčastnili sa ho ročníky 5.-8., o súťaže sa postarali deviataci.

Úlohy boli zaujímavé. Na prvom stanovišti sme niesli loptičku na rakete. Druhé stanovište bolo o čosi ťažšie, lebo sme mali tenisovou loptou trafiť niekoľko fliaš.

Popri týchto stanovištiach boli na kovových paliciach umiestnené otázky. Kto dával počas teoretickej časti pozor, tieto otázky boli preňho hračkou.

Na treťom stanovišti sme mali hľadať tri domino kocky, ktoré boli ukryté v balíčkoch. Na túto úlohu sme mali jednu minútu.

Kto túto úlohu splnil, presunul sa na štvrté stanovište, kde sme poslepiačky museli hľadať neznámy predmet. Nakoniec ním bola golfová loptička.

Z tohto stanovišťa sme sa presunuli na piate stanovište. Tu bolo úlohou postaviť stan.

Pokračovali sme k siedmemu stanovišťa a po jeho prekonaní do cieľa. Tam nás už čakali triedne pani učiteľky a ostatní spolužiaci.

Dominika Erneková, 7.B

Naši záchranári na 5. mieste

Dňa 10. októbra 2013 v Lesoparku v Prievidzi sa uskutočnilo obvodné kolo súťaže *Mladí záchranári civilnej ochrany*. Našu školu tento školský rok reprezentovali žiaci šiesteho a siedmeho ročníka: Sofia Richterová (VI.A), Tatiana Hianiková (VI.A), Soňa Pažická (VI.A) a Tomáš Svitok (VII.B).

Súťaž pozostávala z viacerých disciplín:

1. vedomostné testy z dopravy, zdravotníctva, protipožiarnej ochrany a z PIO (prostriedky individuálnej ochrany)
2. použitie ochrannej masky
3. improvizované PIO
4. evakuačná batožina
5. signály civilnej ochrany
6. zdravotnícka príprava
7. pohyb v prírode (topografia)
8. hasenie malých požiarov
9. streľba zo vzduchovky

rozsiahle, vyžadovali veľa námahy a trpezlivosti pri získavaní nových vedomostí, ktoré sa v rámci vyučovacích predmetov nepreberajú.

Okrem toho počas súťaže museli byť žiaci aj v dobrej fyzickej kondícii, pretože do celkového hodnotenia sa ráatal čas, za ktorí to všetko zvládli.

Naši žiaci získali 515 bodov bez jediného trestného bodu a celkovo skončili na 5. mieste. Vzhľadom na to, že na tejto súťaži ešte neboli a zároveň boli i najmladší zo všetkých súťažiacich, to bolo vynikajúce umiestnenie.

Príprava bola dlhodobejšia, pretože všetky disciplíny, vrátane testov, boli

Mgr. Miroslava Beláňová

Putovanie po stopách štúrovcov

V utorok 15. októbra 2013 sa žiaci našej školy vybrali po stopách štúrovcov. Putovanie začalo v Modre v Múzeu E. Štúra. Nasledovala pamätná izba, v ktorej E. Štúr zomrel. Na cintoríne v Modre sme si minútu ticha uctili jeho pamiatku a zapálili kahančeky.

Pokračovali sme do Bratislavy. Absolvovali sme prehliadku parlamentu, posedeli si v rokovacej sále, pozreli si štátne symboly aj štúrovskú vlajku z r.1848, ktorá je pri vstupe.

Nasledovala návšteva hradu Devín. Pútavé rozprávanie pani lektorky zaujalo každého. Vyskúšali sme hĺbku studne vyliatím vody, pozorovali sútok riek Dunaj a Morava. Pamätná tabuľa nám pripomenula známe stretnutie štúrovcov na Devíne v r. 1836.

Z aktuálnej expozície sme sa dozvedeli podrobnosti o živote Slovanov v 9. storočí. Mohli sme vidieť, ako vyzeral ich príbytok, čo jedli, ako chodili oblečení, ako pochovali svojich mŕtvych.

V areáli hradu sme sa oboznámili aj s archeologickými nálezmi i výskumom, ktorý stále prebieha. Domov sme odchádzali plní zážitkov i nových poznatkov.

Mgr. Viktória Spišková

Apponyiovská knižnica – pýcha Oponíc

Dňa 22. októbra 2013 sme oslávili Medzinárodný deň školských knižníc. Žiaci ZŠ Koš spolu so študentmi Gymnázia V. B. Nedožerského v Prievidzi navštívili Apponyiovskú knižnicu v Oponiciach dňa 16. októbra 2013.

Oponice sú nevelkou dedinkou medzi Topoľčanmi a Nitrou. Od roku 1392 ju spravoval šľachtický rod Apponyiovcov, ktorého potomkovia tu zotrvali až do roku 1940.

Boli to skvelí diplomati a mecéni Rakúsko-Uhorskej monarchie, svojho času zakladatelia jednej z najväčších knižníc v strednej Európe, známej ako Bibliotheca Apponiana.

Vďaka obetavému správcovi pánovi Petrovi Králikovi sa od 1. októbra 2011 otvorili brány knižnice, pýchy Apponyiovskej rodiny, aj pre verejnosť. V starom šľachtickom sídle, ktoré po radikálnej prestavbe slúži dnes ako nobilejší hotel s wellnesom, ukrýva svoj knižný poklad - viac ako 17000 zväzkov, čo ju už oprávňuje zaradiť k najbohatším šľachtickým zbierkam.

Medzi najpútavejšie patria knihy o bosoráctve, okultných vedách, inkvizí-

cii, zbierky talianskych markízov, pamäti a súkromná korešpondencia francúzskych kráľov. Počtom zväzkov najobľahšie je oddelenie histórie, teológie, antických klasikov, literárnej histórie, diplomacie, geografie, prírodných vied a archeológie. Dnes mnohých poteší i to, že priestor knižnice bude slúžiť záujmom aj ako čítareň, kde budú môcť siahnuť po knihách a bezplatne z nich i študovať.

Vrelo odporúčam každému návštevu tohto skvostu, ktorý nám môže závidieť celý svet.

Mgr. Soňa Šutová

Obrázok: <http://spravy.pravda.sk>

Ôsmaci vystúpili na Kl'ak

23. októbra 2013 žiaci 8.A a 8.B triedy podnikli výstup na jeden z najvyšších vrchov nášho okolia. Tí najšikovnejší zdolali Kl'ak za 1 hod. a 5 minút. Vďaka priaznivému počasiu si žiaci mohli vychutnať úžasný výhľad. Prežili sme pekný deň v prírode plný krásnych zážitkov.

Mgr. Jana Píšová

Deň jablka v našej škole

Posledný deň pred jesennými prázdninami, utorok 29. októbra 2013, sme sa rozhodli na našej škole venovať Dňu jablka. Niektoré triedy sa vrhli na prípravu už niekoľko dní predtým, iné začali v deň D.

Opäť sa ukázala kreativita a fantázia v nekonečných možnostiach práce s jablkom. Krásne to bolo vidieť už pri vstupe do jednotlivých tried. Jedna téma – každá trieda vyzdobená inak. Jablká originál, sušené, papierové, z plastelíny, z balónov... Porota zažila pri prezentáciách a hodnotení mnoho prekvapení.

Výrobky a produkty z jablák boli klasické – koláče, výživy, džúsy, čaje, torty, šľavy; aj netradičné – jablková reštaurácia, jablkové ruže, svietniky, vláčiky,

tváričky, pyramídy. Nechýbali prezentácie a projekty o výživovej hodnote jablka, o odrodách, vitamínoch, rozprávky, básničky s jablčkom v hlavnej úlohe z vlastnej tvorby, tance, spevy. Bolo veru čím potešiť oko, dušu i maškrtné jazýčky.

Mgr. Viktória Spišková

Navštívil nás Peter Pan

Veľkovýpravné rozprávkové predstavenie v podaní celého súboru Bábkového divadla v Žiline - Peter Pan - zavítalo do Domu kultúry v Prievidzi dňa 5. novembra 2013. Zúčastnili sa ho žiaci 1. - 4. ročníka ZŠ Koš.

Rozprávkovú postavičku Petra Pana, strapatého chlapca, ktorý žil vo fantastickú Krajine – Nekrajine a tvrdohlavo odmietol vyrásť, poznajú snáď deti na celom svete. Poznali ho aj súrodenci Darlingovci - Wendy a jej mladší brat John. Peter ich pri jednej z nočných návštev odvedie na svoj ostrov snov. Neustráži ich ani psia pestúnka Nana. Peter Wendy a Johna zoznámi s bandou stratených chlapcov, kúzelnou vílou Cililink a s dcérou indiánskeho náčelníka - Tigricou Lily. Noví kamaráti preži-

jú na ostrove množstvo napínavých dobrodružstiev. Bezstarostné chvíle detskej zábavy im však prekazí tlupa zákerných pirátov. Velí im obávaný kapitán Hák. Ale ako to už v rozprávkach býva, dobro napokon zvíťazí nad zlom. Predstavenie sa stretlo s úspechom a deti odchádzali obohatené o nové dojmy a zážitky.

Mgr. Soňa Šutová
Obrázok: <http://www.bdz.sk>

Vieme „spellovať“?

Dňa 14. novembra 2013 sa na našej škole uskutočnila súťaž v hláskovaní anglickej abecedy.

Súťaž sa zúčastnili vybraní žiaci 3., 4. a 5. ročníka, ktorí súťažili v troch kolách.

Víťazom sa stal **Erik Gubov** z 5.A triedy. Druhé miesto obsadila žiačka 3.A triedy **Vladka Hianiková** a na treťom mieste skončila **Ninka Richterová** zo 4.A triedy.

Víťazi sa potešili pekným cenám a všetci súťažiaci boli odmenení sladkou odmenou.

Ing. Stanislava Marková

Čert a Káča v našej škole

Dňa 21. novembra 2013 zažiarili očka žiakom 1. až 6. ročníka ZŠ Koš pri sledovaní divadelnej rozprávky Boženy Němcovej **Čert a Káča** v podaní divadla CLIPPER-TON z Banskej Bystrice.

Peknými veršíkmi, pesničkami a humorne ladenými dialógmi potešili a spestrili dopoludňajší výchovno-vzdelávací proces. Bola to príjemná a výnimočná motivácia pre úspešné plnenie školských povinností.

Mgr. Soňa Šutová

Spoznávanie umenia nášho regiónu

Žiaci 6., 7. a 8. ročníka sa vo štvrtok 28. novembra 2013 vybrali na akciu *Umenie regiónu v Dome kultúry v Prievidzi*. Išlo o prezentáciu rôznych umeleckých remesiel na tému vianočné zvykoslovie.

Deti sa v tvorivých dielňach mohli podučiť jednotlivým remeslám a hotové výrobky si odniesť domov. Vyrobili pletené zvončeky, hlinené ozdoby na stromček, pletené náramky a náhrdelníky, látkové bábiky, vianočné hviezdičky, ozdobovali perníčky, maľovali na sklo. Mohli i ochutnať bylinkové čaje, porozprávať sa so včelárom o mede, včelích produktoch a všetkom, čo s tým súvisí.

Akcia sa stretla s úspechom a záujmom žiakov, takže si ju isto zopakujeme na jar, keď bude pásmo venované jari a Veľkej noci.

Mgr. Soňa Šutová

Poslušné deti odmenil Mikuláš

Tak ako každý rok, ani tentoraz neobišiel Mikuláš našu školu. Škôlkari a školáci privítali 5. decembra Mikuláša s jeho družinou medzi sebou, ukázali mu, čo sa naučili, zaspievali, zatancovali. Každý bol odmenený sladkým balíčkom a chutným ovocím.

-ap-

Zázračné Vianoce a Traja králi na zámku

Tradičné vianočné podujatie na Bojnickom zámku už dlhé roky vytvára nezapomenuteľnú atmosféru v komnatách najkrajšieho zámku Slovenska, kde sa spája lesk a nádhera s čarom vianočného obdobia, podčiarknutá šľachtickým puncom, históriou a zvykmi. Žiaci ZŠ Koš zámok navštívili v dvoch termínoch, a to 6. decembra 2013 (5. - 8. roč.) a 13. decembra 2013 (1. - 4. roč.).

Tohtoročné Zázračné Vianoce a Traja králi na zámku priniesli okrem krásne vyzdobených stromčekov v každej sprístupnenej komnate i kus histórie a množstvo malých zázrakov ľudstva.

Chodby Bojnického zámku zdobili nádherné vianočné ozdoby a výrobky našich žiakov rôznych farieb a tvarov, ktorými potvrdili svoju kreativitu.

Od začiatku prehliadky až po Zlatú sálu, kde vyvrcholil vianočný príbeh, sa žiaci prostredníctvom lektorky dozvedeli o tých najväčších zázrakoch Vianoc, ktoré ich formovali až do podoby, ktoré po-

známe dnes. Zázračnosť Vianoc symbolizovali betlehemy v expozíciách, niektoré sály boli ozvučené koledami a inými vianočnými piesňami. Na záver prehliadky na deti čakalo milé prekvapenie

v podobe darčiekov, ktoré im rozdával Mikuláš spolu so svojimi pomocníkmi anjelom a čertom. Každý rok majú Vianoce na Bojnickom zámku nejaký prívlastok. Vlani boli anjelské, tento rok zázračné.

Mgr. Soňa Šutová

Žiaci pracovali so šúpolím

Druhý decembrový týždeň je v Hornonitrianskom múzeu venovaný predvianočným zvykom. Vybraní žiaci 6. - 9. ročníka si v rámci šúpol'ového štvrtka (12. decembra 2013) a tvorivých dielni vyskúšali prácu s týmto dnes už netradičným materiálom.

Pani lektorka vysvetlila, ako sa šúpolie pripravuje a predviedla postup práce. Išlo o výrobu ozdôb na stromček. Nebolo to také jednoduché, ale nakoniec to každý zvládol. Potom si ešte žiaci prezreli expozíciu múzea i aktuálnu výstavu betlehemov a vianočných ozdôb.

Mgr. Viktória Spišková

Christkindlmarkt – najväčšie vianočné trhy vo Viedni

Prekrásne tradičné vianočné trhy (Christkindlmarkt, Weihnachtsmarkt alebo Adventmarkt) sú vo Viedni veľmi populárne. Začínajú sa už v polovici novembra a trvajú až do Vianoc. Na vianočnej výzdobe nešetria. Na stromoch žiaria tisíce svetielok, čo dodáva vianočnej Viedni rozprávkový nádych.

Pravú rozprávkovú vianočnú atmosféru sme zažili i my na **Christkindlmarkt**, najväčších a najznámejších vianočných trhoch vo Viedni. Konajú sa každoročne na Radničnom námestí (Rathausplatz) na hlavnej Okružnej triede (Ringstrasse) medzi radnicou a divadlom Burgtheater.

Tak, ako skoro každý rok, sme sa spolu so žiakmi ZŠ Koš a ich rodičmi i starými rodičmi vybrali dňa 12. decembra 2013 obdivovať čaro adventu v priestoroch radnice i pred ňou.

Už z diaľky nás pútala jasne osvetlená „Anjelská alej“ so zdobenými vstupnými bránami do parku medzi parlamentom a Viedenskou univerzitou. Pozoruhodne zdobené stromčeky a rozprávkové bytosti v parku pri Viedenskej radnici nás hneď okúzlili. Aróma kandizovaného ovocia, cukrovej vaty a ďalších dobrot sa šírila pomedzi malé drevené stánky. Niektorí sa nechali zlákať na vianočný punč v rozmanitých variáciách, pečené gaštany, koláče, nádherné vianočné ozdoby, doplnky a hračky z dreva i keramiky alebo sa inšpirovali nápadmi na vianočné darčeky v niektorom z viac ako 150 stánkov. Na každého dýchalo

čaro Vianoc, ktoré doplnil bohatý program pre dospelých aj deti.

Vianočné trhy sa konajú predovšetkým na väčších námestiach a peších zónach a ponúkajú jedlo, pitie a vianočný tovar v stánkoch pod šírým nebom. Nájdete tu tradičné vianočné výrobky, napr. ručne vyrobené vianočné dekorácie, mydlá, sviečky, betlehemy a veľa darčiekov zo skla a keramiky.

Rozprávkovy ladené vianočné trhy sa nám všetkým veľmi páčili. Pre deti boli pripravené i vianočné dielne vo vnútri radnice. Všetci sme z Viedne odchádzali spokojní a sviatočne naladení.

Mgr. Soňa Šutová

Obrázok: <http://austria.partyisan.net>

Božie narodenie - obrazy maľované pieskom

Pri príležitosti blížiacich sa najkrajších sviatkov v roku sme plní očakávaní prijali ponuku Kina Baník v Prievidzi dňa 13. decembra 2013 a zúčastnili sme sa skvostného predstavenia Božie narodenie.

Program s názvom Božie narodenie je unikátnym umeleckým stvárnením biblického príbehu, kde priamo pred očami divákov, naživo, vznikali obrazy maľované pieskom v podaní Evy Aibazovej. Program bol sprevádzaný hrou na gusle (starodávny hudobný nástroj) v podaní

Maksima Anuchina. Tento projekt bol vytvorený na objednávku pre fínsku televíziu. Dnes s predstavením putujú umelci po celom svete.

Všetci sme boli očarení talentom mladých umelcov, hlavne výtvornou fantáziou Evy Aibazovej, ktorá na záver predstavenia namaľovala pieskom piaristický kostol v Prievidzi. Toto podujatie sa určite hlboko vrylo do pamäti všetkých

detí a určite budú naň ešte dlho spomínať.

Mgr. Soňa Šutová

Obrázok: www.youtube.com

Odmalička som chcela byť učiteľkou

Po materskej dovolenke sa nám počas minulého školského roka vrátila do školy pani učiteľka Stanislava Marková. Práve ju sme si vybrali na rozhovor do nášho školského časopisu.

Odkiaľ pochádzate?

Narodila som sa v Žiline a vyrastala som v malej podhorskej dedinke v okrese Považská Bystrica.

Kde ste vyštudovali základnú, strednú a vysokú školu? Ako vám išla škola?

Základnú školu som navštevovala

v Domaniži. Je to asi taká veľká škola ako Koš. Potom som chodila do gymnázia v Považskej Bystrici a vysokú školu som ukončila na Technickej univerzite vo Zvolene.

Bola som dobrá žiačka. Na vysvedčení som mala samé jednotky. Medzi moje obľúbené predmety patrilo slovenský jazyk, dejepis

a biológia. Čo som veľmi nemusela, tak to bola telesná, hudobná a výtvarná výchova.

O akej práci ste snívali v detstve?

Odmalička som vedela, že chcem byť učiteľkou a som veľmi rada, že sa mi tento sen splnil.

Prečo ste sa rozhodli pracovať v školstve?

Už ako dieťa som sa hrávala na školu a samozrejme, vždy som bola ja učiteľkou. Keďže som v škole nemala problé-

my s učením, často som pomáhala slabším spolužiakom a veľmi ma potešilo, keď potom dostali dobrú známku. Mojm veľkým vzorom bola moja pani učiteľka slovenského jazyka a dejepisu, ktorá ma učila na základnej škole. To vo mne ešte viac utvrdilo myšlienku, že budem učiteľkou.

Ak sa nemýlime, bývate v Prievidzi.

Prečo práve toto mesto?

V Prievidzi sa mi páči, je to pekné mesto. Za tých pár rokov, čo tu bývam, sa veľmi zmenilo. Neustále sa niečo buduje, prerába. Ale páčia sa mi aj Bojnice, kde

som bývala dva roky. Hlavne zámok a kúpele sú krásne.

Ste tu šťastná?

Áno, som tu šťastná, lebo tu mám tých najbližších – moju rodinu. Aj keď mi chýba častejší osobný kontakt s mojimi rodičmi – ešte že existuje Skype. Aké máte záľuby?

Keďže mám dve malé deti, veľa času na moje koníčky mi nezostáva. Ale rada čítam knihy rôznych žánrov. A rada chodím na turistiku.

Povedzte nám viac o vašej rodine.

Mám manžela a dve detičky – Sašku a Martinka. Okrem mojich rodičov mám aj brata Mariána, ktorý už má tiež svoju rodinku.

Čo považujete za najväčšie šťastie vášho života?

Mojim najväčším šťastím je, že sú moji najbližší zdraví. Od toho sa odvíja všetko ostatné.

Ďakujeme za rozhovor!

Lenka Hrdá, Dominika Erneková
a Patrícia Blaháčová, 7.B

Ako sa nám páči v (novej) škole

V novembri na hodinách slovenčiny vytvorili piataci listy fiktívnym či skutočným kamarátom, kde písali hlavne o tom, ako sa im páči v (novej) škole. Ponúkame vám niektoré z nich.

Ahoj Erik!

Na začiatku listu Ťa pozdravujem. Chcel by som sa s Tebou podeliť o zážitky, ktoré zažívam, keď cestujem do školy.

Moja škola sa nachádza vo vedľajšej dedine, takže musím cestovať autobusom. Ráno si musím všetko dvakrát skontrolovať a sledovať čas, aby som nezmeškal autobus. Na zastávke stretávam svojich spolužiakov a kamarátov. Škola, do ktorej chodím, je vo veľmi peknom prostredí. Budova je veľká a je tam veľa detí. Pani učiteľky, ktoré ma učia, sa ma snažia naučiť veľa zaujímavého. V škole mávame aj rôzne aktivity. Napríklad sme mali Deň jablka. Najnov-

šie ideme autobusom do hvezdárne, kam sa veľmi teším. V škole sa mi darí, sem – tam nedarí, ale mám tú školu rád. Záverom môjho listu Ti želim, aby sa aj Tebe darilo v škole.

S pozdravom Tvoj kamoš Samuel

Ahoj Erik!

Tvoj list ma veľmi potešil. Rozhodol som sa aj ja, že Ti napíšem o mojej škole.

Ako možno tušíš, ja chodím do novej školy, ktorá sa nachádza v obci Koš. V triede je nás 25 žiakov. Naša triedna je super. Trieda sa nachádza hneď na prízemí. Máme výhodu – blízko do bufetu i šatne. V škole sa mi celkom páči. Je tu fajn telocvičňa, v ktorej hrávame futbal, florbal, vybíjanú. V triede máme nové okná aj tabuľu. Z domu som doniesol výzdobu, malé tekvičky. Aj iní spolužiaci priniesli pekné ozdoby do našej triedy. Z celej školy sa mi aj tak najviac páči bufet. Chodím tam nakupovať veľmi rád sladkosti. Mama ma hreší, lebo potom nezjem desiatu. Autobus nám stojí ráno pred školou. Školský dvor by potreboval vylepšiť. Teším sa na Tvoj list.

S pozdravom kamoš Mirko

Milý Dan,

dlho sme sa nevideli, tak Ti píšem, ako sa mám. V škole sa mi páči, ale stále si zvykám na nových spolužiakov, učiteľov, na triedu. Najviac sa mi páči piatok, lebo máme etickú, geografiu a telesnú.

V triede vypuknú občas aj bitky a je tam skoro stále hluk ako na vojnovom území. Pribudol nám nový spolužiak Nikolas, ktorý býva v Koši. Sedí v druhej lavici od dverí. Sedí so mnou Paťo, ktorý ma občas vyrušuje. A máme aj novú tabuľu a vymaľovanú triedu.

Dúfam, že prídeš do školy čo najskôr. Všetci sa na Teba už tešíme, s Tebou je vždy zábava. Prajem Ti skoré uzdravenie. Napíš mi aj Ty, ako sa máš a čo máš nové.

Zostávam v pozdravom,
Tvoj kamarát Erik Gubov

Milý Lukáš!

Srdečne Ťa pozdravujem a hneď začnem tým, na čo si sa pýtal.

Ako som Ti spomínal v minulom liste, začal som navštevovať ZŠ s MŠ Koš. Naša trieda je na prízemí. Máme síce dve poschodia, ale toto mi celkom vyhovuje. Naša trieda je dosť hlučná. Sme zmiešaní s deťmi zo Sebedražia, Cigľa a Koša. Je nás dvadsať chalanov a päť dievčat, tak si to vieš predstaviť. Medzi moje záľuby v škole patrí baseball a mám rád aj informatiku. V lavici sedím sám, lebo stále vyrušujem.

A čo Ty? Ako sa máš v škole, čo spolužiaci? Budem rád, ak sa stretneme ako za starých čias. Maj sa pekne.

Nikolas Košč

Milý Dávid!

Tvoj list ma veľmi potešil. Ďakujem Ti, že si mi napísal. Bol som rád, keď som ho našiel v poštovej schránke. Som rád, že sa Ti v škole darí. Hneď začnem tým, na čo si sa ma pýtal v liste.

V novej škole v Koši sa mi darí celkom dobre. Už zapíňam tretiu stranu v žiackej knižke. Naša škola je veľká a má pekné okolie. Naša trieda je veľká a farebne vymalovaná. V triede je 25 žiakov. Z toho je 5 dievčat a 20 chlapcov. Vedľa školy je veľká telocvičňa a budova materskej školy. Do školy

cestujem autobusom. Autobusom cestujem rád, ale vždy je preplnený a nemám miesto na sedenie. Mój najobľúbenejší školský deň je streda.

Srdečne Ťa a Tvoju rodinu pozdravujem. Dúfam, že ma prídeš cez zimné prázdniny navštíviť. Teším sa na Tvoj ďalší list.

S pozdravom
Tvoj kamarát Erik

(Listy vytvorili Samuel Masaryk, Miroslav Pešan, Erik Gubov, Nikolas Košč a Erik Svitok z 5.A triedy.)

Nová škola – ešte inak

Svoj pohľad na novú školu nám ponúkajú aj bratia Vladko a Jožko Píšovci z 5.A:

Vladko:

V novej škole sa mi páči. Hneď, ako sme prišli, mi bolo jasné, že tu bude sranda. Máme tu bufet. Hneď v prvý deň som si sem šiel kupovať desiatu.

Do školy cestujem 10 – 15 minút autobusom. Škola je veľmi veľká. Je to základná škola od 1 do 9 a je tam aj materská škola. Kúsok odtiaľ je umelé ihrisko. Hrávame tam cez telesnú futbal. Sú tam aj tenisové kurty. Pri škole je aj futbalové ihrisko a Jednota. Na ihrisku hrávame baseball a beháme 800.

A tí, čo bývajú v činžiakoch, sa majú, lebo keď si dačo zabudnú, môžu si po to ísť hneď. Napríklad malý Dan si minule utekal po peráčnik a aj Boris.

Jožko:

Nová škola je dobrá. Síce sa ešte zoznamujeme, ale toto sa nedá poprieť.

Keď sme sa lúčili so starou školou, tešili sme sa na druhú školu. Síce sa aj v novej škole učíme, ale hodiny sú zábavné.

Nedávno sme sa dozvedeli, že našu školu okradli. Bolo to veľmi znepokojujúce. Každopádne to bola zlá správa. V novej škole máme aj nových spolužiakov a kamarátov. Sú tu aj dve skupiny, na ktoré sa delíme, A a B. My sme skupina A.

Chodíme do 5.A v ZŠ s MŠ Koš. V triede je nás 25 žiakov. Triedu máme na prízemí vedľa bufetu naľavo. Čiže keď je bufet otvorený, tak doňho chodíme kupovať sladkosti.

Ámon Mečiar z 5.A sa zas zamyslel nad svojou zložitou školskou minulosťou :-):

1. časť

Keď som bol prvák, tak som býval na Severe a chodil som do školy Energetikov. Bola to dobrá škola, až na prísne učiteľky. Mali sme tam bufet, v ktorom predávali pizzu za 90 centov, a automat na jogurty. V triede nás bolo 25 alebo 26 žiakov a mali sme prísnu učiteľku, ktorá furt hovorila: „Ako keby som hrach o stenu hádzala.“ Keď som len tak prešiel prvý ročník, tak sme sa presťahovali, lebo sme bývali v bytovke a my sme chceli rodinný dom.

2. časť

A keď som sa presťahoval do Cigľa, tak som išiel do ZŠ s MŠ Koš. Musím povedať, že je menšia, ale lepšia ako Energetikov. Lepšie učiteľky, riaditeľka. Keď

som prišiel do 2.A, bolo nás 12 alebo 13 a mali sme pani učiteľku Tatianu Hianikovú. Bolo to ťažšie, ale prešiel som to lepšie, len som nemal ešte toľko rozumu.

No v 3.A sa veľa zmenilo. Jeden spolužiak – Erik Páleš – odišiel a prišiel Vlado Flimel a Martin Lampert. Ale Martin Lampert odišiel, nebol tu ani trištvrte roka. Mali sme takú istú učiteľku. 4.A – to isté, len to bolo vždy o trochu ťažšie. Prišiel k nám nový spolužiak Erik Gubov.

3. časť

5.A – úplne zmenené pásmo. Noví žiaci, nová učiteľka, nová trieda. Všetko nové. Mali sme učiteľku Annu Mrvovú a nových žiakov: Jozef Píš, Vlado Píš, Erik Špaňo, Erik Svitok, Samo Masaryk, Dominik Mikulec, Vanessa Weissová, Lukáš Čertík, Andrea Šušorová, Romana Čertíková, Nikolas Košč.

Moderné povolania (Nonsensová báseň)

Kôň učí na hodine,
páči sa to celej rodine.
Šofér skáče vysoko,
auto nechal ďaleko.

Kuchár pláva vo vode,
už je niekde v Poprade.
Maliar leží v maštali,
zajac beží na poli.

Erik Svitok, 5.A

Ktoré povolanie považujem za najdôležitejšie?

Nad touto témou sa zamysleli žiaci 9.A triedy, ktorí už v týchto chvíľach vážne premýšľajú o svojom ďalšom životnom smerovaní...

Timea Daumerová

V dnešnom uponáhlanom svete si nevšímame a neocenujeme dôležité povolania. Som presvedčená o tom, že každá práca má pre človeka obrovský význam. Ja osobne považujem za najdôležitejšie povolanie prácu lekára. Vďaka tomuto povolaniu a vývinu medicíny sa znížila

úmrtnosť ľudí. Je nám známe, že mnohé smrteľné choroby, ktoré trápili ľudí v minulosti, nie sú v súčasnej dobe žiadnou prekážkou. Ale zároveň, ako všetci vieme, nie

všetky choroby sú liečiteľné. Tu si dovoľujem tvrdiť, že vo väčšej miere je to zapríčinené nedostatkom finančných prostriedkov a zlým vybavením nemocníc. Nesúhlasím s názorom, že práca lekárov je dostatočne finančne ohodnotená.

Za ďalšie zlé finančne ohodnotené povolania považujem prácu učiteľa, ktorá je dosť psychicky náročná. No usúdte sami, aké by sme mali vzdelanie bez učiteľov! Taktiež sem patrí povolanie policajtov, vojakov a hasičov, ktorí nasadzujú denne svoje životy na záchranu iných. Pokladám za správne zvýšenie plátov týchto dôležitých povolaní.

Soňa Gajdošová

Čo je to povolanie? Aké povolanie je vlastne dôležité? Ja ani neviem, nedá sa vybrať jedno, pretože každé je niečím dôležité. Napríklad taký lekár. Myslím si, že je úžasný pocit pomáhať chorým, venovať sa im, zmiernovať im bolesť a vidieť radosť v ich očiach i po tom, čo

si prešli. Na také povolanie je málo kto stavaný, ale vždy obdivujem tých ľudí, čo sa na to odhodlajú.

A čo taký učiteľ? Aj keď ten neza-

chraňuje ľudí, aj tak to povolanie obdivujem, pretože zvládať niektorých žiakov je tiež riadny trest pre učiteľa, aby to zvládol. Áno, hovorí sa, že učitelia to majú dobré. Dva mesiace platených prázdnin, no kto by nechcel? Ale keď sa zamyslíme nad tým, že aj na všetky ostatné povolania nás pripravuje vlastne učiteľ, tak by sme mali učiteľov obdivovať za tom, že sa nám snažili odovzdať ich skúsenosti a použiť ich v praxi v našom povolaní.

Aj taký stolár či pekáč sú užitočné povolania. Od pekára máme čerstvé pečivo, od stolára stoly, stoličky... Preto si treba vážiť každé povolanie.

Alexandra Grolmusová

Povolanie, ktoré som si vybrala a ktoré považujem za najdôležitejšie, je doktor. Zachraňuje ľudské životy, dostáva sa do neľahkých situácií a častokrát ho potrebuje každý z nás. Keby sme tu nemali doktorov, mnohokrát by veľa ľudí zomrelo napríklad na obyčajnú chrípku, angínu a iné choroby, na ktoré momentálne poznáme lieky.

Vedeli by ste si predstaviť, že by ste si sami napravili komplikovanú zlomeninu? Nie? Ja sama by som si pri tej bolesti nevedela predstaviť, a predsa páni doktori nám

vedia pomôcť aj v takýchto situáciách. Preto chcem poukázať na to, akí sú pre dnešný svet a pre naše ľudstvo neskutočne dôležití. Pokiaľ by neexistovali antibiotiká

a hocikaké iné tabletky, tak by nám nevedel pomôcť nikto. Dovolím si tvrdiť, že doktor je povolanie, práca, bez ktorej by sme sa nevedeli zaobiť a neverím tomu, že by niekto so mnou nesúhlasil.

Keď som sa tak nad tým všetkým zamyslela, napadla mi myšlienka, že keď nám náhodou bude krvácať tepna, vedeli by ste, čo máte robiť? Vedeli by ste si tepnu napríklad nahmatať a krvácanie zastaviť? Koľkí z vás by to dokázali? Priznám sa, ani ja by som to nedokázala. A pri pohľade na krv by som spanikáрила.

Alebo zoberme do úvahy taký príklad, ako je zápal slepého čreva. To si vyžaduje operáciu a na to taktiež doktori vedia, čo majú robiť a dokážu nám zachrániť život.

Som vďačná a chcela by som poďakovať všetkým doktorom, ktorí zachraňujú ľudské životy, za to, že dajú do toho všetko a dokonale to zvládajú. Zamyslite sa a spravte si každý svoj vlastný názor, či by ste dokázali prežiť bez doktorov.

Laura Chrebetová

Svojím spôsobom sú všetky povolania dôležité, pretože keby nejaké povolanie nebolo, tak by sme nemohli robiť to, čo robíme

a nemohli by sme mať nijaké veci. Hoci každý človek chce dosiahnuť to, aby nemusel robiť stolára, v maštali alebo nejakú podobnú fyzicky ťažkú prácu, tie sú vo svete najdôležitejšie.

Rodičia vždy deťom dávali motiváciu, aby sa učili, aby sa mali lepšie ako oni sami. No postupom času podľa mňa nebude mať kto túto prácu robiť, pretože každý bude chcieť robiť v kancelárii. Aj keď tieto povolania ako stolár, murár či robotník v maštali sú veľmi ťažké, povedala by som, že sú najdôležitejšie.

Tomáš Kubala

Dlho som rozmýšľal o tom, čím chcem byť. Potom som si uvedomil, že najradšej by som sa stal lekárom.

Byť lekárom je v dnešnej dobe veľmi náročné povolanie. Podľa môjho názoru je to hlavne o zodpovednosti, ako odvediem prácu. Pri tomto zamestnaní je to nesmierne dôležité, lebo môže ísť aj o život. Zachrániť ľudský život je najväčšia povinnosť. Keď sa práca neodvedie dôkladne, môže sa stať čokoľvek, preto sa nesmie brať na ľahkú váhu.

Napríklad môže dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu, prinajhoršom aj k úmrtiu. Toto všetko môže vyvolať nedostatok zdravotnej starostlivosti, odfláknutá práca... Ale niekedy za úmrtie nie je zodpovedný lekár.

Pacient by mal ku svojmu zdraviu pristupovať tiež zodpovedne, to znamená,

že by mal pravidelne chodiť na preventívne prehliadky, vyšetrenia a takisto brať aj lieky, ktoré by mal lekár predpísať vzhľadom

k diagnóze pacienta, ktorú musí správne určiť.

Z toho vyplýva, že svet potrebuje veľa dobrých lekárov aj ľudí.

Martina Ozorovská

Existuje veľmi veľa dôležitých povolání. Napríklad lekár. Byť lekárom alebo

doktorom je veľmi dôležité povolanie, pretože lekári a doktori zodpovedajú za lieky, ktoré nám dajú, keď sme chorí. Takisto majú veľkú zodpovednosť napríklad pri operácii, pretože nie každá operácia je jednoduchá a nenáročná... Pri každej operácii treba dbať na zdravie človeka, niektorí pacienti si vyžadujú aj 24-hodinovú starostlivosť. Ak je pacient pripojený na nejaké prístroje, treba neustále dávať pozor na jeho krvný obraz, jeho pulz...

Ďalším dôležitým povolaním je aj byť policajtom. Nebyť policajtom, možno aj každý deň by bolo dvakrát viac havárií ako teraz. Policajti majú veľmi veľkú úlohu. Musia napríklad riadiť dopravu, musia vyšetrovať rôzne nehody, prípadne vraždy...

Veľmi dôležitú úlohu zohrávajú v našom živote aj učitelia. Vstúpili do nás kúsok seba a svojich vedomostí. Len

vďaka nim vieme čítať, písať, počítať. Vďaka našim učiteľom a učiteľkám sa dostaneme vyššie, na vyššiu úroveň nášho života. Dosiahneme vďaka nim viac.

Ale úplne najdôležitejším povolaním je povolanie matky. Len vďaka našim mamičkám je život krajší, pretože bez nich by

sme tu neboli. Mama, to je taký náš anjel strážny. Pretože naše mamy nás ľúbia bez ohľadu na to, akí sme. Či sme dobrí, či sme zlí. Mama pri nás bude stáť stále, aj keď bude niekde úplne inde, ako sme my. Podľa mňa je toto najdôležitejšie povolanie zo všetkých. Byť mamou.

Ja si myslím, že najdôležitejšie povolanie je záchranár, pretože zachraňuje ľudské životy. Často nasadzuje aj svoj vlastný život pre to, aby zachránil niekoho iného. Bez záchranárov by mnoho ľudí prišlo o svoje životy.

Ondrej Pipiška

Podľa mňa je najdôležitejším povoláním učiteľ. Myslím si, že keby neboli učiteľia, tak nikto z nás by nič z toho, čo robí, nevedel. Možno že by sa aj našiel niekto taký, čo by sa bez učiteľov učil sám, dobrovoľne, no myslím si, že keby sme sa učiť nemuseli, väčšina z nás by sa sama od seba neučila. Snaha učiteľov

nás
niečo
naučiť
je dosť
veľká,
a preto
si ich
treba
vážiť.

Martin Prucha

Učiteľ
je povolanie,
pro-

stredníctvom ktorého sa rozvíja milión ďalších. Preto si myslím, že je to najhlavnejšie povolanie. Ja osobne si myslím, že by učiteľia mali byť lepšie platení. Aj keď neviem, koľko dostávajú, mali by dostávať viac.

Za najdôležitejšie povolanie považujem rodinu. Mnohým deťom rodičia umreli alebo sa ich vzdali. Vážim si náhradných rodičov, ktorí sa starajú o cudzie deti a starajú sa o ne ako o svoje vlastné. Starajú sa o ne v chorobe, ležia s nimi v posteli, naučia ich prvé slovíčko.

Najkrajšie na svete je to, keď dieťa povie slovo mama. Je možno pekné aj povolanie lekára, ale nikdy nenahradí povolanie matky. Matka pracuje srdcom, ale nie každý lekár pracuje srdcom. Matka svoje dieťa ľúbi a robí to s láskou. Ani jedno dieťa nemá rado lekára, radšej pôjde s mamou domov.

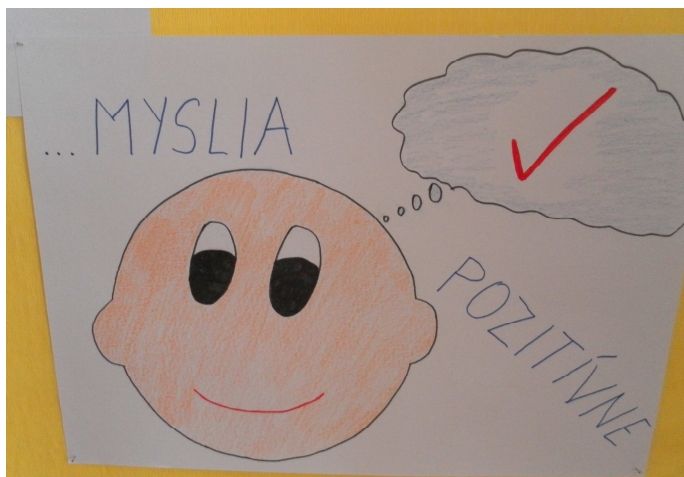
A preto obdivujem rodičov, čo si osvoja deti z detských domovov. Ďakujem

všetkým
rodičom,
čo sa obe-
tovali pre
cudzie deti,
ktoré
u nich našli
druhý do-
mov.

Kristína Vavrová

Na svete je
veľa dôle-
žitých po-
volaní.

Napríklad lekár. Lekári majú veľmi dôležitú úlohu a veľkú zodpovednosť pri ošetrovaní pacientov. Veľmi dôležité povolanie je tiež aj učiteľ. Učiteľia nám už od detstva vkladajú do hláv kúsok seba. Nebyť ich, nie sme tam, kde sme. Oni sú tí, ktorí nás naučili čítať, písať, počítať...

ŠPORT

Beh SNP

V sobotu 21. 9. 2013 sme sa opäť zúčastnili regionálnej súťaže Beh SNP v Zemianskych Kostoľanoch. Už tradične sme mali úspešných žiakov. Priniesli 1 zlatú, 6 strieborných a 3 bronzové medaily. Blahoželáme!

Zoznam víťazov:

2. miesto v behu na 300 m **Paulína Krasňanská** (4.A)

3. miesto v behu na 300 m **Adam Bagin** (4.A)

2. miesto v behu na 1100 m **Lukáš Čertík** (5.A)

3. miesto v behu na 1100 m **Miroslav Kavor** (5.A)

2. miesto v behu na 1100 m **Tatiana Hianiková** (6.A)

3. miesto v behu na 1100 m **Sofia Richterová** (6.A)

1. miesto v behu na 1100 m **Laura Schühtanczová** (7.A)

1. miesto v behu na 1100 m **Mar-tin Čertík** (7.B)

2. miesto v behu na 1100 m **Adam Be-ka** (7.A)

2. miesto v behu na 1100 m **Andrej Bobok** (8.A)

2. miesto v behu na 1100 m **Barbora Litwiaková** (8.B)

Mgr. Jana Píšová

Cezpoľný beh

Žiaci ZŠ Koš sa 3. októbra 2013 zúčastnili cezpoľného behu družstiev, ktorý sa každoročne koná

v mestskom parku v Prievidzi. Družstvo žiačok v zložení **Barbora Litwiaková, Tatiana Hianiková** a **Sofia Richterová** obsadili v konkurencii 26 škôl 6. miesto. Družstvo chlapcov v zložení: **Andrej Bobok, Viktor Páleš** a **Ondrej Pipiška** obsadili spomedzi 28 škôl 8. miesto.

Mgr. Jana Píšová

Aktivity na švihadle

9. októbra 2013 sa žiaci našej školy prvýkrát zúčastnili súťaže *Aktivity na švihadle*. Súťaž prebiehala v Novákoch na Strednej spojenej škole. Žiaci mali za úlohu počas 30 sekúnd urobiť čo najviac preskokov cez švihadlo (znožmo).

Výsledky:

Chlapci:

Kategória 5. – 6. ročník 1.miesto **Róbert Grolmus** (81 preskokov), 2. miesto **Martin Bryndza**

Kategória 7. - 8. ročník 1.miesto **Marrek Sochora**, 2. miesto **Andrej Mrva**

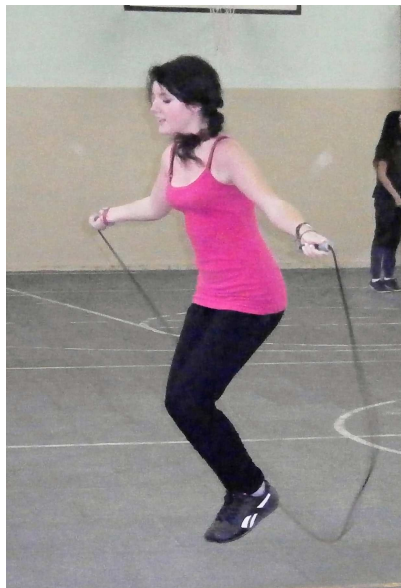
Dievčatá:

Kategória 7. ročník : 1.miesto **Dominika Erneková** (75 preskokov), 2.miesto **Patricia Blaháčová**

Kategória 8. ročník: 2.miesto **Romana Krajčírová**, 3.miesto **Michaela Karásková**

Kategória 9. ročník: 2. miesto **Laura Chrebetová** a **Alexandra Grolmusová** s rovnakým počtom preskokov 70

Súťaže dvojíc: 2.miesto **Dominika Erneková** a **Patricia Blaháčová**

Všetkým súťažiacim blahoželáme k výborným výkonom!

Mgr. Jana Píšová

Turistický krúžok

*Vodný svet
Sebedražie*

5.10.2013

*Kúpele
Bojnice*

19.10.2013

Rekreačné stredisko Púšť, 16.11.2013

šok(n)oviny

Informačník Základnej školy v Koši

*Ročník: III.
Číslo: 1*

Dátum vydania: február 2014

*Redakcia: ZŠ s MŠ Koš, Nová 525,
972 41 Koš*

Kontakt: 046/542 69 32

*Príspevky posielajte na mailovú adresu:
humajovazskos@gmail.com*

*Fotografie: archív učiteľov a žiakov
školy*

*Zostavenie, jazyková a grafická úprava:
Mgr. Petra Humajová*

Múdrosti našich žiakov

„V dobe kamennej hovoríme o prirodzenej del'be práce medzi mužom a ženou. Čo to znamená?“

„Muži mohli zdvíhať ťažké a ženy nie.“

„Čo je domestikácia?“

„Keď si niekto zdomáčni napr. divého škrečka na domáceho.“

„Ako bývali ľudia v minulosti?“

„V jaskyniach a skalných privesoch.“

„Čo by si mohol vidieť v skanzene?“

„Pomaľované chatky.“

„Napíš aspoň dva rozdiely medzi rodinou v minulosti a teraz.“

„V minulosti ľudia ešte ani poriadne nevedeli, čo je svadba.“

Žiak začína svoju odpoveď z dejpisu. Názov učiva znie: „Život v štátoch starovekého Orientu“. On ale hovorí čosi iné: „Život v štátoch pravekej orientácie.“

„Čo je priemyselná revolúcia?“

„Technický a hospodársky prevrat, ktorý vyvolalo mäsové zavádzanie strojov.“

Slovo „satelit“ v dejpise vysvetľujeme ako „pridružený štát, krajinu ovládanú iným silným štátom“. Istý deviatať však

tento význam napriek tomu, že písal písomku z dejpisu, úspešne odignoroval: „Pomocou satelitu mohli niektorí ľudia sledovať TV, slúžil na chytanie signálu.“

Bonusová úloha na písomke zo slovenčiny:

„K archaizmu napíš novší výraz: Šuster.“

Odpoveď žiačky: „Prezident.“

Úryvok zo slohovej práce *Ako sa mi páči v novej škole*:

„No tabuľa by mohla byť hyperaktívna. Aby sa nemuseli kupovať kriedy.“

Iný úryvok: „A ešte sa mi nepáči, že máme školskú jedáleň oddelenú. Ale ja si myslím, že tá jedáleň je preto oddelená, aby sme sa prebehli po čerstvom

vzduchu.“

„Čo je príslovie?“

„Príslovie je, keď sa niekto prihovorí.“

„Skús vysvetliť, prečo sa hovorí, že muška - svetluška dokáže nájsť poklad.“

„Svieti jej zadok, má tam lampáš.“

Doplň vetu: „Pretože povest' má autora, tak sa nazýva aj...“

„...divná.“